

Zie de mens onder het label

Labels en stickers verharden de samenleving

Door een sticker, een label verandert een mens in een klacht, een probleem, een (voor)oordeel, of een ziekte. Iemand verandert bijvoorbeeld in een crimineel, een Borderliner, een verslaafde, of een probleemgeval en wordt vaak vanaf dat moment ook als zodanig behandeld. Het humane valt weg in de omgang, waardoor verharding en vereenzaming toeneemt. Stress, spanning en ontevredenheid nemen daardoor toe, en zo dus ook ziektes en gedragsproblemen.

Ik schrik hoeveel en hoe makkelijk mensen tegenwoordig gelabeld worden met ziektes of met termen als; crimineel, onhandelbaar, ontoerekeningsvatbaar, tuig, uitschot en ga maar door. Zowel vanuit de samenleving, de politiek, de reguliere zorg, het onderwijs, jeugdzorg, de media en politie en justitie zelfs, wordt er te snel gesproken en gedacht in labels. Veel mensen om ons heen worden daardoor niet meer aangesproken en behandeld als een mens, maar als een klacht of een ver/beoordeling. Door de sigma's die hangen aan de labels verliezen mensen hun oorspronkelijke identiteit en komen geïsoleerd te staan binnen onze samenleving.

Stigma's veroorzaken het verlies van respect en humaniteit

Wij leven in een tijd waarin er nogal snel in hokjes wordt gedacht en stempels worden geplaatst met vaak een negatieve lading. Kijk maar eens naar het oordeel, het stigma dat gekleefd zit aan labels als; dakloos, Turk of Marokkaan, homo of lesbisch, Islamitisch of Katholiek, werkloos, gehandicapt, verslaafd, een PVV stemmer, een oudere, een kind waarvan een ouder in de gevangenis zit, of gewoon over iemand die volgens 'ons' buiten de boot valt? Dat zijn vaak niet de meest humane beoordelingen.

Het klopt natuurlijk wel dat er mensen om ons heen lopen die een gedrag vertonen dat crimineel genoemd kan worden, maar het zijn nog steeds mensen en geen labels. Het klopt wel dat veel mensen een ziekte hebben, maar iemand is niet haar of zijn ziekte. Het klopt dat een kind een onhandelbaar gedrag kan hebben, maar het is daardoor niet ineens de ziekte ODD geworden. Door het praten in labels zal het individu eronder zich niet gerespecteerd voelen en ook niet het gevoel hebben als mens behandeld te worden.

Ook het gemak waarmee iemand wordt gelabeld baart mij zorgen. Als je je tegenwoordig openlijk uitspreekt tegen de gevestigde orde, of als je een aanhanger bent van de Occupy beweging, of als je ergens schreeuwt waar het niet gepast is, of als je kind zich verzet tegen het onderwijs dat hij krijgt, of als je gaat staan voor een eigen visie (zoals Pim Fortuyn dat 10 jaar geleden deed), dan wordt je al snel gezien als crimineel, gevaarlijk, opstandig, onhandelbaar, of iets anders negatiefs. Steeds vaker verliest de communicatie daardoor de humaniteit.

Zie de mens los van het gedrag, 'probleem' of ziekte

Het zou mooi zijn als wij in onze taal het onderscheid weer gaan maken tussen de mens zelf en het gedrag of de ziekte die iemand heeft. Dit zal de humaniteit ten goede komen en de mens centraal houden. Nu zeggen wij: 'Kees is een alcoholist', maar wij bedoelen eigenlijk: 'Kees is een man die een probleem heeft met alcohol'. Of, Truus is onhandelbaar, i.p.v. Truus heeft een onhandelbaar gedrag. Naast het niet meer als mens gezien te worden, komt een individu in een hokje te staan waar allerlei oordelen, meningen, vooroordelen en stigma's aan vasthangen. Daardoor vallen steeds meer jongeren en (jong)volwassenen buiten de boot, voelen zich opzij gezet en vereenzamen, waardoor het gedrag hangend aan een label waarschijnlijk alleen maar zal toenemen, of zoals wordt gezegd: verslechteren.

Het label 'verzielt' de mens eronder

Ook als iemand een psychische klacht, een gedrags- of verslavingsprobleem heeft, verandert die van een mens in een label, dit keer een ziekte. I.p.v. Pietje hééft een klacht, wordt het: Pietje ís depressief, Borderline, ADHD, autistisch. Of; Liesje ís een alcoholist of een junk i.p.v. Liesje is een vrouw en hééft een alcoholprobleem. Door het sticker 'ziek', wordt niet meer de méns behandeld, maar de klacht.

DSM-IV verandert de mens in een symptoom.

Binnen de reguliere, psychische zorg, jeugdzorg en binnen het onderwijs zijn ze kampioen geworden in het plakken van stickers en plaatsen in hokjes. Het *gebruik* van de DSM-IV, (de richtlijn die gehanteerd wordt voor het stellen van diagnoses binnen de GGZ en de reguliere zorg), gaat volgens mij veel te ver. Iemand die symptomen van een bepaald gedrag of gevoel vertoont die voorkomen in de DSM/IV, krijgt een sticker met een ziekte opgeplakt en verandert van een mens in een zieke, een patiënt. Mensen met een psychisch label raken vaker nog zieker, doordat ze niet meer worden gezien als mens, maar als een symptoom. De oorzaak wordt niet meer aangepakt en opgelost, maar het symptoom wordt bestreden. Pas als de mens onder een klacht weer in beeld komt, kan er gewerkt worden aan de oorzaken van disbalansen, en zullen veel psychische klachten en gedragsproblemen écht voorkomen of 'genezen' worden.

Een verslaving is inmiddels een ziekte. Waanzin!!

Ik snap dat de farmaceutische industrie gebaat is bij zoveel mogelijk labels en ziektes, want dat levert hen business op in onderzoek en medicatie. Echt humaan vind ik het zelf niet meer. In rap tempo worden nieuwe ziektes gecreëerd en opgeplakt op mensen en worden disbalansen in gedrag of gevoel bestempeld als een ziekte. Bijna alle ziektes worden behandeld met medicatie.

Iemand met een verslaving wordt dus gezien als ziek. Waanzin in mijn ogen. Iemand heeft weliswaar een alcoholprobleem, maar dat is geen ziekte! Dat is gewoon een

'probleem, een disbalans' dat meestal voortkomt uit een niet verwerkt, beladen emotioneel verleden. Iemand die daar écht aan werkt, kan weldegelijk van zijn verslaving afkomen. Noem iemand niet ziek als zij of hij een verslaving heeft, want dat is hij niet. Blijf hem zien als ziek en hij zal niet meer te genezen zijn of van zijn klacht afkomen.

Het kind verandert in een klacht

Een meisje van 14 jaar dat zich afzet tegen haar moeder, de school en het systeem of zich verzet tegen de huidige waarden en normen, krijgt mogelijk het sticker Borderline of ODD opgeplakt. Vanaf dat moment is zij een zieke en niet meer een opstandig meisje. I.p.v. te werken aan de oorzaken van haar opstandig gedrag, haar te horen, te zien en te begrijpen, (en haar dan écht te 'helen'), wordt gekeken naar de symptomen die bij het sticker horen en welke medicatie daar het best bij past. Het kind wordt niet meer behandeld en gezien, maar gedrogeerd met medicatie om de symptomen die zij vertoont af te blokken of te neutraliseren.

Zelfs klachten als ADHD, PDD-Nos, autistische klachten en dergelijke zie ik niet echt als een ziekte, maar als een disbalans in gedrag en gevoel. Maak weer verbinding met het kind zelf onder het overactieve, destructieve, opstandige, psychotische, schizofrene, autistische of welk gedrag/gevoel dan ook, en zij of hij zal je vertellen of laten begrijpen waarom het zich zo voelt en gedraagt. Klachten kunnen vaak voorkomen of 'genezen' worden, als de stigma's op ziektes veranderen.

Ik hoop dat de mensen binnen de media, de pers, de politiek, de politie en justitie, het onderwijs, maar ook ouders en opvoeders, artsen en hulpverleners zo snel mogelijk stoppen met het benoemen van personen als labels, en weer verbinding gaan maken met de mens onder een probleem, een ziekte, een gedrag of een klacht.

Laten wij onszelf en anderen zo snel mogelijk bevrijden van eventueel opgeplakte stickers, en weer gaan ont-dekken wie WIJ werkelijk zijn onder onze stickers.

Wat zullen er dan veel prachtige, krachtige *MENSEN* ont-dekt worden...

Het boek: 'Bekijk ze eens als mensen'

Ben je geïnteresseerd geraakt in mijn visie op het labellen en stickeren of hoe ik aankijk tegen het ontstaan, voorkomen en helen van psychische klachten en gedragsproblemen, dan nodig ik je uit mijn website eens te bekijken. Daar vind je naast andere artikelen ook het inkijkexemplaar van mijn boek 'Bekijk ze eens als mensen'.

Rob Derksen

www.robderksen.nl